

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

29. An peregrini gaudeant Indulgentiis Episcoporum, de quibus plura? Et
an Regulares exempti lucrentur has Indulgentias Episcoporum? Et
asseritur posse Episcopum quadraginta dies Indulgentiae ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

in formulis Sancti Caroli, Quinque Sanctorum, Car-

5. Nec obest, quod Clemens VIII. anno 1597. ex-

Et tandem hanc sententiam tenet Antonius Escobar

6. Verum his non obstantibus cum Sanctissimus

7. Sed inquiramus pulchrum dubium, vtrum si re-

tenentiis consulo si casus in praxi accidat, vtrumque gra-

8. Notandum est tamen hic, quod licet Theolo-

Sup. hoc in Ref. nor. praeterita, §. 2.

RESOL. XXIX.

An peregrini gaudeant Indulgentiis Episcoporum, de

Et an Regulares exempti lucrentur has Indulgentias Epi-

Et asseritur posse Episcopum quadraginta dies Indulgentia

Nomine autem Episcopi etiam Archiepiscopus in presen-

Nec Successor Episcopus potest illos dies Indulgentia

Potest vero quisvis eos dies propter diversas causas sepius

Et tandem queritur, an possit Successor illos renocare?

Ex parte 11. tractatu 8. & Miscel. 8. Resolutio-

§. 1. Videtur prima facie affirmatiue responden-

Sup. hoc in Ref. seq. §. vlt.

2. Sed quid dicendum de Regularibus exemptis.

R iter

N A E
nia
L. IV. V
III

iter concedi: tum quia exemptio concessa ad fauorem non debet in odium retorqueri, & exemptos impedire, talem remissionem consequi cupientes, arg. l. quod fauore. C. de leg. & cap. quod ob gratiam de Regul. iur. in 6. cum vulg. tum etiam quia ipsi Regulares & exempti aliquo modo subiiciuntur Episcopis, veluti in obseruatione festorum, interdicti, susceptione Ordinum, consecratione Ecclesiarum, Altarium, Coemeteriorum, & simillium; ideo tali respectu participes fieri possunt Indulgentiarum. Bene verum est, quod si pro consequenda Indulgentia Episcopali requiratur opus, quod absque Superioris licentia praestari nequeat; tunc ipsa licentia interuenire debeat, vt Indulgentia adipiscatur.

Sup. contēto
in hoc §. vlt.
que post eius
mediū inf. in
tr. 8. Ref. 103.
in princ.

3. Sed quia hinc incidit sermo de Indulgentiis Episcoporum, assero posse Episcopum quadraginta dies Indulgentiae concedere; nomine autem Episcopi, etiam Archiepiscopus in praesenti, intelligitur, vt inferitur ex cap. Nostro de penis. & remiss. qui tota sua Prouincia eos quadraginta dies potest concedere, quamuis eam non visitet. Etenim dum visitat, & item in sua Diocesi octoginta dies concedere valet; idemque possunt Primates, & Patriarchae. Quod si plures dies concedant, valida erit Indulgentia quoad dies sibi permittos, quia vtile per inutile non vitiatur, non verò quoad ceteros; vt liquet ex c. Nostro c. cum ex eo, de penis. & remiss. vlt. eod. tit. in 6. In Ecclesiae dedicatione vnum annum Indulgentiae possunt concedere pro illo die: vt constat ex dicto c. cum ex eo. Nequeunt autem plures Episcopi ad Ecclesiae consecrationem concurrentes plus concedere, quam vnus. Nec successor Episcopi potest alios dies Indulgentiae concedere propter eandem causam, propter quam antecessor quadraginta iam concessit; potest verò quibus eos dies propter diuersas causas saepius concedere. Et haec omnia inuenies apud Andream Mendo in Bull. Cruc. dist. 6. c. 1. n. 16. & Gauantum vbi supra; Sed magis late apud Pacem Iordanum, & Barbosam de potestat. Episcop. part. 2. all. ga. 88. per rotam.

4. Nota verò quod Episcopus potest Indulgentias concedere pro quibuscumque piis causis, & honestis nec restricta censetur eiusmodi potestas ad Ecclesiarum, vel Altarium consecrationes, siue ad benedictionem solemnem, & caetera similia frequentiora: textus enim in dist. cap. cum ex eo, in fine de penis. ex Generali Concilio Lateranensi restringit tantum quantitatem illarum, caeterum expressè concedit facultatem dandi pro quibuscumque causis, & pro indubitato supponitur a Doctoribus supra citatis. Credo tamen Episcopum successorem pro eadem causa nouam Indulgentiam concedere minime posse, quia reputatur idem Episcopus. Ita Iordanus numero 51. & num. 57. Barboza allegat. 88. numero 15. & 16. Et poterit successor illas reuocare, sicut potuisset ipsemet concedens, quia successor reputatur vna persona cum defuncto.

RESOL. XXX.

An qui accipit facultatem ab alio, quam à Summo Pontifice applicandi Indulgentias, possit eam in alium transferre?

Et an qui habet Indulgentias, seu benedictiones, mortuo Pontifice concedente, adhuc possit illas applicare?

Et an Indulgentia concessa alicui Medalliae possit acquiri per Medalliam mutuo ab alio acceptam?

Et an homo externa Diocesis orans ante Imaginem B. Virginis, ad quam Episcopus 40. dies Indulgentiarum orantibus contulit, lucratur eadem ratione Indulgentiam?

Et an Imago translata extra Diocesim portet illam In-

dulgentia collationem? Ex part. 10. tr. 16. & Misc. R. c. 2.

§. 1. DE hoc casu saepius interrogatus, negatiue respondit; & ita postea docuit Pater Pasqualis de decis. 492. num. 3. vbi quaeres an Indulgentiae quae alicui conceduntur à Summo Pontifice applicandae imaginibus, coronis, &c. possint in alterum transferri, à quo applicantur? Et affirmatiue respondet; dummodo (ait ille) in concessione à Summo Pontifice non sit aliter cautum, sed stando in iure communi. Qui enim tales Indulgentias applicandas accipit, non solum accipit ipsas Indulgentias, sed etiam facultatem eas applicandi cuiusque materiae voluerit; vnde censetur ad hoc munus delegatus. Quia autem delegatus à Summo Pontifice potest rursus delegare, cap. fin. de Officio Iud. deleg. & cap. Cum causam, de appellat. Idem cum sit delegatus ad tales Indulgentias applicandas, potest alium subdelegare, qui eas nomine suo applicet cuiusque materiae placuerit. Ex hoc autem sequitur, quod ille, qui ab alio, quam à Pontifice accipit talem facultatem, non possit in alium transferre Indulgentias applicandas; quia ex vi subdelegationis terminatur in ipso facultas; & tunc valet regula, quod delegatus non potest delegare. Ita Pasqualis.

2. Sed nouissime Pater Gobat in Theodoro Indulgentiarum, part. 1. cap. 9. quae 33. num. 128. contrarium docet; sic enim asserit; Qui ab alio, quam à Summo Pontifice accipit facultatem applicandi Intentiones, non potest secundum Pasqualium, loco citato, in alterum transferre Indulgentias, ab hoc altero applicandas, eo quod delegatus non possit subdelegare. Verum haec doctrina non videtur ita generaliter admittenda, quia repugnat praxi permultorum eruditorum Religiosorum, intra, & extra Romam degentium, qui partem intentionum, quas ab aliis vel Romae degentibus, vel Roma venientibus magno numero accipiunt, largiuntur aliis. Et ratio huius praxis est, quia mens Summi Pontificis multa millia praedictarum intentionum concedentis, non videtur esse alia, quam vt per rerum his intentionibus affectarum vsum, operaque praescripta homines ad pietatem excitentur, proque suis peccatis satisfaciant, siue interim medietate, siue immediate applicet eas is, cui ipse Pontifex illas concessit. Ad non malam rationem Pasquali responderi potest, illam Iuristarum regulam, quod delegatus non possit subdelegare, intelligi potissimum de delegato ad actus iurisdictionis exercendos, aut de taliter delegato, vt in illo delegans spectet circumstantias doctrinae, prudentiae, atque adeo industriam personae. At verò applicatio intentionum non est actus iurisdictionis, quandoquidem solet ipse Pontifex etiam Laicis personis concedere facultatem applicandi intentiones; & praeterea in illo cui datur facultas applicandi, non spectatur circumstantia doctrinae, prudentiae, &c. Atque ita censent viri docti, quos haec super re consului. Hucusque ingeniosè vt semper solet Pater Gobat, Sed ego non recedo à sententia negatiua, quam semper docui, nixus auctoritate Praxis huius Romanae Curiae; & ita etiam mihi responderunt Magistri Cereemoniarum Sanctissimi D. N. in his materis Indulgentiarum versatissimi.

3. Nota hinc, quod qui habet Indulgentias, seu benedictiones mortuo Pontifice concedente, adhuc potest illas applicare. Ita Pasqualis, de decis. 491. & Gobat, num. 130. Sed si quaeras an Indulgentia concessa alicui medalliae possit acquiri per medalliam mutuo ab illo acceptam? Respondeo affirmatiue. Ratio est; simpliciter Indulgentia est assignata medalliae, siue medalliam gerenti, vnde cumque eam habeat, cauendus tamen abusus eorum, qui medalliam alicui